VICARIS EPISCOPALS

EN PORTADA

ESTAR AMB EL SENYOR

9 d'agost de 2026

L'any passat inauguràvem un trienni pastoral que té com a eix el seguiment de Jesús, amb un lema tret de l'evangeli de Marc (Mc 3,13-14), que diu: «Jesús va cridar els qui va voler, perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar.» Tres moments i tres actituds: l'escolta de la crida, l'apropament al Senyor i l'enviament. Cada un d'aquests moments volíem que marquès un curs d'aquest trienni 2026-2028.

En el primer —aquest que estem acabant— hem posat l'accent en la crida. El text citat de Marc diu exactament: «Jesús pujà a la muntanya, va cridar els qui va voler, i ells anaren a Jesús.» Si observem l'escena, el primer moviment de Jesús és pujar a la muntanya. La *muntanya* és el lloc privilegiat d'intimitat amb Déu, és «lloc» de silenci i de pregària, és «lloc» on es pot escoltar la crida.

És curiosa l'expressió «els qui va voler». Sovint, aquestes expressions les jutgem com injustes i discriminatòries perquè considerem la crida de manera inadequada: creiem que es tracta d'un privilegi, quan és una crida al servei, a la missió, a l'entrega de la vida.

Una de les coses que hem treballat aquest curs ha estat, en primer lloc, ¿qui és cridat? Fins ara teníem una visió reductiva de la crida; suposàvem que els «cridats» eren els clergues i els religiosos; ara —espero que aquest sigui un dels ensenyaments d'aquest curs— sabem que tot batejat és cridat per Jesús.

I continua el text: «I ells anaren cap a Jesús.» La crida no és una imposició sinó una invitació; i tota invitació demana una resposta, en aquest cas, una resposta vital. Estem acostumats —encara— al baptisme d'infants, però cada vegada més, fins al punt que ben aviat l'habitual serà el baptisme d'adults, després d'un procés d'iniciació cristiana. Fixeu-vos que, en aquest cas, es visualitza i es fa real el text de Marc: persones que s'han sentit cridades per Jesús i que han respost «anant» cap a ell i començant un procés «d'escolta» vital, un procés transformador, configuratiu.

Aquesta és la proposta d'aquest segon any del trienni: «perquè estiguessin amb ell». Hem sentit la crida, hem respost i anat cap a ell; és el moment de posar-nos als seus peus per escoltar-lo. És aquell segon moment, no sols formatiu sinó *conformatiu*, aquell moment que, per mitjà de la lectura meditativa de la Sagrada Escriptura, de

la pregària i dels sagraments, el nostre Esperit, és il·luminat i enfortit per l'Esperit del Senyor.

L'Assemblea diocesana que vam celebrar el dia 13 de juny ens demanava insistentment la implementació de l'acompanyament i de l'escola de pregària: dues iniciatives imprescindibles per a desenvolupar aquest «segon moment» després de la crida. Estem tots compromesos.

Sense la seva abraçada amorosa, la crida no tindria sentit i la missió seria una àrdua i estèril tasca. Cridats a estar amb el Senyor, abans de ser enviats en missió i, en acabar la jornada, cridats a tornar a Ell.

Santiago Soro Roca, pvre.
Vicari general